

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 70 TUB w zakresie w jakim można zarządzić rozwiązanie spółki w przypadkach wyraźnie przewidzianych w tym przepisie.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 29 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków i art. 71 TUB.
  - W tym względzie podnosi się brak uzasadnienia lub niewystarczające uzasadnienie istnienia konfliktu interesów.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia norm odnoszących się do praw akcjonariuszy zawartych w przepisach Unii Europejskiej, dyrektywie UE 1132/2017 oraz we włoskim kodeksie cywilnym, również w związku z wdrożeniem podstawowych zasad ustanowionych przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, EKPC i włoską konstytucję w zakresie ochrony własności, swobody prywatnej inicjatywy gospodarczej i samostanowienia obywateli w ich osobistych wyborach.
  - W tym względzie podnosi się, że chociaż przedsiębiorstwa bankowe są adresatami przepisów szczególnych, które uwzględniają szczególny charakter działalności prowadzonej przez spółkę i szczególne cechy rynku odniesienia, przepisy prawa Unii i przepisy krajowe przyznają współnikowi, jako podmiotowi posiadającemu chronioną pozycję prawną, szereg praw, na które zaskarżony środek ma tak niekorzystny wpływ, że w istocie prowadzi on do odebrania tych praw w całości.

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2020 r. – Junqueras i Vies / Parlament

(Sprawa T-613/20)

(2020/C 390/65)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde Adroer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uznanie za złożoną w terminie skargi na zaskarżony akt, wraz z załączonymi dokumentami, uwzględnienie jej oraz zgodnie z jej żądaniami orzeczenie, że zaskarżony akt będący przedmiotem niniejszego postępowania jest nieważny, a także obciążenie kosztami strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji Parlamentu Europejskiego, ogłoszonej przez przewodniczącego Sassoliego na posiedzeniu plenarnym w dniu 23 lipca 2020 r., stwierdzającej – w związku z decyzją Junta Electoral Central (centralnej komisji wyborczej, Hiszpania) z dnia 3 stycznia 2020 r. oraz późniejszymi orzeczeniem Tribunal Supremo (sądu najwyższego, Hiszpania) i wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19 dotyczącej O. Junquerasa – że status członka Parlamentu Europejskiego przysługuje Jordiemu Solé i Ferrando w zastępstwie Oriola Junquerasa i Viesa.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia praw przysługujących O. Junquerasowi i Viesowi zgodnie z art. 41 (ust. 1 i 2) i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez postępowanie w sprawie przyjęcia decyzji oraz z tego powodu, że kwestia została przedłożona Sądowi Unii Europejskiej celem wydania orzeczenia (sprawa T-24/20) oraz Trybunałowi Sprawiedliwości odnośnie do środków tymczasowych (sprawa C-201/20); a także naruszenia art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976) i art. 4 ust. 4, 7 i 8 regulaminu Parlamentu Europejskiego.
  - W tym względzie strona skarżąca podnosi, że wykładni art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976) i art. 4 ust. 7 regulaminu Parlamentu Europejskiego należy dokonywać w ten sposób, że wymagają one przeprowadzenia postępowania z poszanowaniem praw przyznanych w tych przepisach, które pozwoli na podniesienie i zweryfikowanie wyjątków od stwierdzenia wakatu mandatu O. Junquerasa i Viesa, a także niezasadności zastąpienia go przez innego posła.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 14 ust. 3 TUE, art. 1 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976), zasady lojalnej współpracy z art. 4 ust. 3 TUE [w niniejszej sprawie przez Tribunal Supremo (sąd najwyższy, Hiszpania)], zasady pierwszeństwa prawa Unii, art. 9 (akapit drugi) protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów oraz art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego
- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że pozostawiono bez żadnego praktycznego skutku wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r. w sprawie C-502/19, dotyczącej właśnie O. Junquera i Viesa, w którym stwierdzono, że konieczny jest wniosek (o uchylenie immunitetu) do Parlamentu Europejskiego. Zamiast tego zastosowano ten wyrok w celu zastąpienia O. Junquera i Viesa przez innego posła.
  - Subsydiarnie podnoszona jest konieczność wykładni zgodnej z zapisami art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego i art. 4 ust. 7 regulaminu Parlamentu Europejskiego w ten sposób, że Parlament może stwierdzić istnienie przewidzianych w tych artykułach wyjątków od wakatu mandatu, jeżeli powód można ocenić bez jakiegokolwiek oceny prawa wewnętrznego danego państwa, co rzeczywiście nastąpiło w związku z decyzją centralnej komisji wyborczej z dnia 23 stycznia.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 protokołu nr 1 do Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), art. 9 [akapit pierwszy lit. a) i b)] protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów oraz art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego
- Zdaniem strony skarżącej wobec O. Junquera i Viesa bezprawnie wykluczono skuteczność immunitetów przyznanych w tym artykule [ust. 1 lit. a) i b)] protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia art. 9 [akapit pierwszy lit. a)] protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów, art. 39 ust. 1 i 39 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 protokołu nr 1 do EKPC, art. 6 regulaminu Parlamentu Europejskiego i art. 13 ust. 3 europejskiego aktu wyborczego (1976), polegającego na tym, że ustawodawstwo hiszpańskie wymaga wcześniejszego wniosku o uchylenie immunitetu w celu ścigania posłów, którzy zostali wybrani, a przeciwne orzecznictwo Tribunal Supremo (sądu najwyższego) ma charakter *contra legem* oraz *ad hoc* i *ad homine* w tej właśnie szczególnej sprawie karnej jako ochrona własnych działań, przy czym nie istnieje żaden precedens, co przyznaje sam Tribunal Supremo (sąd najwyższy).
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez wprowadzenie traktowania nierównego wobec prawa w ten sposób, że względem O. Junquera i względem posła, który go zastępuje zgodnie ze zaskarżonym aktem, nie zastosowano tych samych kryteriów wykładni prawa Unii.

**Skarga wniesiona w dniu 3 października 2020 r. – Mood Media Netherlands / EUIPO – Tailoradio
(MOOD MEDIA)**

(Sprawa T-615/20)

(2020/C 390/66)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mood Media Netherlands BV (Naarden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A-M. Pecoraro)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tailoradio Srl (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca